

ПРОЛЕТАРІ УСІХ КРАІВ
ЗДНАЙТЕСЬ!

Соціалістична Партія Канади.
Socialist Party of Canada.

Робітники в боротьбі згублять лише свої кайдани, а здобудуть усей світ!
К. Маркс.

ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР.

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ РОБОЧОГО ЛЮДУ

ПЕРЕДПЛАТА:
На рік \$2.00
Пів рік \$1.00
Чверть 60 цт.
Одно число 5 цт.
До старого краю . . \$2.20

THE RED FLAG

Socialist weekly paper for Oukrainian proletariat in Canada.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
Червоний Прапор
(The Red Flag),
467 Manitoba ave.
Winnipeg, Man.

Рік I.

Вінніпег Ман., Четвер 13 Лютого, 1908. *** Winnipeg, Man. Thursday February 13, 1908

Число 11.

ПРЕСТАВЛЕННЯ

В СУБОТУ, 15 ЛЮТОГО, в галі ім Т. Шівченка 467 Манітоба аве.

буде відігране на польській мові дуже гарна комедія, в 2-х діях.

„ПОЗИЧ МЕНІ — СВОЮ ЖИНКУ“
Соч. Поль-Декок, переклад з франц.

По преставленню
МУЗИКА І ТА НЦІ.

Вступ: для мушци 35 ц., для жінци 25 ц.

ТРОСТИ ЗНОВ ГОРОЮ.

Криза проминула. Так бодай кожного ранку і кожного вечера ввірюють нас капіталістичні часописи. Криза проминула, хмари паніки розвіяли ся і сонце достатку ще раз залягло на капіталістичнім небосклоні. Однакж великий чомусь старає ся задержати гроші у своїй кишені. Якось не хочуть люди вірити в правдомовність своїх часописей. Та найбільше невірять тисячі й мільони голодних робітників, що не мають дезаробити на вдержане свого нужденного істнованя. Значить ся, що панує ще велика ріжниця в думках про те, чи скінчила ся криза, чи ні.

Не менше велика ріжниця є й в думках про те, від чого та криза поветала.

Однакж є одна річ, над нею людські думки не поріжнили ся. Всього одного-лосно годять ся на те, що що фінансова заверюха в Сполучених Державах скріпила трости. Трости ще ніколи не були такі сильні і могуті, як тепер.

Рузвельт, „великий“ поборник тростів, мусіє опустити ніс в долину та зам-

кнути губи на колодку. Вей капіталісти крикнули в один голос, що кризу спричинив Рузвельт своїми виступами проти тростів. Навіть один з німецьких міністрів заявив в парламенті, що Рузвельт — се одинокий виновник в теперішній кризі. І „приятель Вільгельма II“, кумир американської товпи, президент Рузвельт стратив нагло всю свою повагу. Ще лиш рік тому назад чикагоський суд вкарав одного чоловіка за те, що той виразив ся образливо про свята особу Рузвельта. Тепер вей великі фінансісти і більшість малих публично ганьбили президента послідніми словами. І нічо ім за те не було.

Рузвельт заявив рішучо, що вже більше не буде кандидувати на становище президента. Кажуть злі язички, що се через те, що він знає напевно, що вже більше президентом його не виберут. Се видно хотіли з того, що заява його не викликала в Америці ніякого співчуття. А прецінь перед кризою вей журнали і часописі обговорювали його кандидатуру та посвячували їй як найтепліші статті....

Великі фінансісти мали спримогу позувати за добродів американської суспільности.

Римляни оповідають в своїй історії, що колись в старім Римі зараз коло Капітолю отворила ся була земля—і не хотіла ся замкнути. Попи сказали тоді народові, що розпуклина не замкне ся доти, поки не кине ся в неї найдорожніх річій, що є в Римі. А що відвага і самопосвята в тодішніх часах найвище цінили ся, отже Марцій Курцій кинув ся в розпуклину і вона зараз замкнула ся та більше вже не до-

кучала Римлянам. В наших „цивілізованих“ часах грдіші вважають ся за найдорожню річ в світі. Отже наші фінансові герої кинули у фінансову розпуклину свої мільони, але—привязали їх на шнурочок, аби не пропали—бо за ті гроші мають дїставати тепер порядний процент. Так „спасли“ вони Америку....

Морган і Рокфелер перебули бурю і вийшли з неї з триумфом. А політичне судно Рузвельта розбило ся й подомало ся.

Проминули вже ті часи, коли можно було приговкувати трости. Горе тому, хто тепер до сего візьме ся. Бо що штучна чи природна криза зараз його конче і здавить—се річ зовсім певна. Криза показала одну річ, а іменно, що годі держати трости в карбах закону. А регулювати ними можна лиш о стільки, о скільки на те дозволять самі великі фінансісти.

Сконцентрований капітал має батіг в своїх руках, а реформатор з середньої буржуазної класи завсень від нього хоті би навіть сидіти в Білім Домі (так називає ся палата президента Сполучених Держав).

Народ мусіє навчитися ся, що вей балаканина про регулюваня тростів—се пустий вітер. **МИ МУСИМО ВЗЯТИ ТРОСТИ НА СВОЮ ВЛАСНІСТЬ.** Тоді криза, враз з усіми тягарями і трудностями, не буде для нас ні страшна ні надміру дорога—вона пропаде на завне! М. С.

ХРЕСТІЯНЕ.

В убогій жидівській землі Галілеї, серед каміня та солонців, під спекую південного неба в убогій хатині тес-

лі був рожденний Ісусе прозваний впісля Хрестом.

Підростаючи в нужді та злиднях Ісусе бачив ту нужду в цілій Галілеї, нарід, якої перебивав ся рибацтва. Часами ж йому доводилоє ходити зі своїм батьком до Єрусалиму і там він попадав в цілком инший світ. Замість обідраної Галілеї перед його очима був красунь Єрусалим, замість убогих халуп рибалок Генесаретського озера—пишні камениці фарісеїв. Бачив вбраного в золоті шати капіталіста тих часів—садукея; бачив римське військо заковане з голови до ніг в залізо, бачив, як молить ся брехливий Фарисей і як лунить податки митарь.

Але бачив Ісусе ще одно. Той старий світ тримав ся на праці рабів. Бачив Христос, як і римський офіцір, і садукеї і фарісеї живуть нічого не роблячи, а як тяжко з ланцями на ногах, працюють на дармодів раби, куповані раби... Бачив Ісусе, що і долю голіх рибалок Галілеї і долю його і батька його заїли ті могутні, вальможні святи сего.

І став думати Христос над неправдою, яку побачив і до 30 літ думав, як врятувати нарід свій. Нарешті придумав, нарешті його ясна голова розібрала, де, вчім власне сховане нещастя свята... Він бачив, що любови між людьми не має; той каже має, а той каже має! Кожний дбає лише про себе, хоче другого підгорути під себе, зробити рабом. Гріш, той ще проклятий Моїсеєм „золотий телець“, —опанував світом.

Ті фарісеї, ті левіти, ті попи того часу, з бога, з релігій бізнес зробили і в храмі Єрусалимському галдюють, як у крамниці.

І скрутив Христос з лян-

ви бича і перевернув столи з гріними, а купців бичем вигнав з храму. „Не робіть з дому Батька мого дому торговельного!“ А фарісеям різав у очі „Ви, казав, гроби побілені“.

І став Ісусе кликати людей до иншого життя, до такого життя, деб уєї люди любилась як братя, деб не було ні пана ні раба, деб ті, якіб хотіли бути найбільшими, будуть найменшими. І обмив Христос ноги ученикам своїм. А зібралась слухати його і пішла за ним лише жидівська голота та раби... Бо за них уступав ся він словами і проповідю своєю... А Христос гремів по Галілеї: „Полюби ближнього свого, як самого себе“... „Продай маєток свій і роздай тим, що нічого не мають...“ „Кажу вам, що надійде час, що почнуть поклоняють ся богові не в храмі, а на кождому місці в душі та істені“...

Словом хтів Ісусе повалити тогосвітче панство, а дати жите і рай рабам та убогим. Хтів, щоб люде почали жити братцтвами, щоб все: поле, млина, хліб, одіждоми—щоб усе було спільне—щоб уєї мали, щоб ніхто не страждав, неголодав, щоб уєї були вільні.

Так хтів Христос.

Але його свята проповідь була проти інтересів фарісеїв—попів жидівських. Христос казав, що молитись треба, „вдуєї та істені“, а фарісеї казали, що лише в Єрусалимском храмі; Христос відгонив людей від храму, забрав понам зарібок. Ветали проти Христа і садукеї—жидівське велике панство, бо Христос бунтував рабів їхніх. І римські вожди (тоді жидівська земля була завойована римлянами) скопо позирали на Христа,